

[Jensen-Aale.]

lem, der skal være gartnerikyndig. Det synes jeg dog er en saare naturlig Ting, naar Gartneri- og Havebrug hører ind under Lovens Omraade. En anden Ting, som jeg ser, der ogsaa har været Utilfredshed med, er, at de Arbejdere, som skal bruges til Opførelse af Bygningerne, skal være arbejdsløshedsforsikrede. Den Utilfredshed kan jeg nu slet ikke forstaa. Jeg kan navnlig ikke forstaa, at denne Indvending kommer fra Venstre, og det maa da vistnok ogsaa være en Misforstaaelse. Jeg skal paa nærværende Tidspunkt ikke gaa imod denne Udtalelse, da det muligvis drejer sig om en Misforstaaelse, men nøjes med at anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Bækgaard: Lovgivningen om Udstykning og Oprettelse af egne Brug, som det Lovforslag, vi behandler i Dag, er et Led i, er snart af gammel Dato. Begyndelsen blev gjort allerede før Aarhundredskiftet, og Lovgivningen har gennemgaaet flere Stadier, idet man har søgt at forbedre Loven efter de Erfaringer, der efterhaanden er indhøstet. Det er imidlertid ikke alene derfor, vi jævnlig beskæftiger os med Problemet. Forholdet er det, at i alt Fald visse Bestemmelser er fastsat for en bestemt Tid, efter hvis Forløb de skal optages til Revision; navnlig er dette Tilfældet med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilket Beløb der aarlig kan anvendes til Formaalet, men det stadig skiftende Prisniveau nødvendiggør, at ogsaa andre Bestemmelser underkastes Revision. Jeg forstaa da ogsaa, at Hensynet til disse Forhold er Hovedgrunden til Lovforslagets Fremkomst. Lad mig straks sige, at ligesom vi fra første Færd har været interesseret i og arbejdet med paa denne Lovgivning, har vi ogsaa altid været med til at bevilge de nødvendige — for Resten store — Pengebeløb, de skiftende Konjunkturer har opfordret til. Ogsaa denne Gang fornyes Bevillingerne 3 til 4 Aar frem i Tiden, ligesom de forøges noget. Vi kan give dette vor fulde Tilslutning; det gælder ogsaa Forhøjelsen af Laanebeløbene til Opførelse af Bygninger og ligeledes den i § 6 indførte Bestemmelse om, at en vis Del af Byggesummen er rentefri. Denne Bestemmelse har vi, som nævnt af den ærede forrige Taler

(Jensen-Aale), kendt tidligere, ikke alene som fra Begyndelsen af under et lidt lavere Renteniveau, men ogsaa under særlig høje Konjunkturer med høje Byggepriser.

Disse og andre Bestemmelser, der er nødvendiggjort eller i alt Fald findes betimelige under Hensyn til Prisniveauet, naar Lovens Formaal skal naas, kan vi give vor fulde Tilslutning.

Ud over disse naturlige Ændringer findes der imidlertid nye Bestemmelser, som efter vor Mening for det første ikke er nødvendige og for det andet ikke er retfærdiggjort ud fra indhøstede Erfaringer. Den foreslaaede Udvidelse af Antallet af Medlemmer af Jordlovsudvalget forekommer os saaledes ikke nødvendig — Udvalget er vist mere end stort nok i Forvejen, det er ikke saa længe siden, vi fik en større Udvidelse af Medlemsantallet —, men nogen afgørende Betydning for os har dette selvfølgelig ikke.

Værre forekommer os den nye Bestemmelse i § 15, 1ste Punktum, hvorefter der skal benyttes organiseret Arbejdskraft. En saadan Bestemmelse er ny i mere end een Forstand. Jeg tror ikke, der er nogen Erfaring for, at en saadan Bestemmelse har været savnet hidindtil. Spørger man de Husmænd, som har bygget, om de har savnet en Bestemmelse om, at det skal være organiserede Arbejdere, der benyttes til Opførelse af Bygninger, eller om de kan have Fordel af at være henvist til en bestemt Klasse Arbejdere — jeg taler om det første Punkt, ikke om det sidste angaaende Haandværksmestre —, vil de sikkert svare nej, de har ikke savnet en saadan Bestemmelse. Og Staten, Laangiveren, hvilken Interesse har den i en saadan Bestemmelse? Staten er interesseret i, at Bygningerne bliver opført godt og forsvarligt i Forhold til det bevilgede Laan. Derfor kan vi ogsaa tale om det sidste Punktum, skønt vi godt kunde ønske det lidt nærmere klargjort: hvad vil det sige, naar det omsættes i Praksis? Men Staten har absolut ingen Interesse i, hvem der udfører Arbejdet, og derfor bør den ikke fratage vedkommende Frihed til at disponere i saa Henseende, som han finder det mest formaalstjenligt. Det kan maaske endogsaa være til økonomisk Skade, at vedkommende er henvist til en bestemt Klasse Arbejdere.